

kan blive Lejlighed til at retlede de Mejerier, som nu maatte mangle noget i at kunne levere fineste Produkt. Vi have jo i den sidste Tid set, at der fremføres Klager over vort Smørs Kvalitet, over, at det ikke er saa godt, som det burde være, hvad der muligvis for en Del kommer af, at mange Mejerier ikke have haft tilstrækkelig god Is til Afkøling. Det var nemlig saare vanskeligt sidste Aar at faa Isen bjerget. Maaske er der ogsaa noget i de Rygter, som gaa om, at Grosserere have overgæmt noget Smør, som derved er blevet en daarlig Vare. Men i saa Fald vil det formentlig, som allerede udtalt af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen), til Forebyggelse heraf være gavnligt, at Afsendelsesdatoen bliver paaført Emballagen, thi det, det gælder om, er, at det Smør, som eksporteres med Lurmærket, er virkelig godt Smør, og at det naar Forbrugerne i England i rette Tid. Derved fremmes vort Smørs Anseelse paa det udenlandske Marked. Jeg kan saaledes i det væsentligste slutte mig til det foreliggende Lovforslag og vil anbefale det.

Reventlow: Det forekommer mig at være utvivlsomt, at alle de Forandringer, som ere foretagne i Lovforslaget fra i Fjor, ere Forandringer til det bedre, og jeg mener, vi maa være den højtærede Landbrugsminister taknemmelige, fordi han saa villigt har laant Øre til de Anmodninger, som i saa Henseende ere komne fra Landbrugets Organisationer. Lovforslaget i sin Helhed kan jeg ganske slutte mig til. Dog kunde jeg have Lyst til at berøre nogle Enkeltheder. Jeg skal søge at gøre det saa kort som muligt og undgaa Gentagelser. Helt undgaa dem kan man jo ikke, men jeg skal befitte mig paa at komme med saa faa som muligt.

Bestemmelsen om de 16 pCts Vandindhold er selvfølgelig nødvendig paa Grund af de i England trufne Bestemmelser. Det kan ikke nytte at ville gaa udenom. Man kunde ogsaa tænke sig den Mulighed, som tidligere ærede Talere have berørt, at gaa ned til 15 eller 15½ pCt. Selvfølgelig kan det have sine Fordele, men man maa huske paa, at hver Procent, man gaar ned med Vandindholdet, koster Landbruget 30,000 Kr. ugentlig. Derfor maa vi dog betænke os paa at gaa længere ned end højest nødvendigt. Det glæder mig, at den højtærede Minister var betænkelig ved Ordet „Vandsmør“. Jeg vilde ønske, at man kunde finde et andet Udtryk. Jeg holder saa

overmaade lidt af Skældsord, og Vandsmør staar for mig som et Skældsord. Og Betegnelsen gælder meget hæderligt Smør, naar det blot ikke sejler under falsk Flag. Vandholdigt Smør er et bedre Udtryk, men jeg vilde gerne have et endnu bedre og mere betegnende Navn. Hvorvidt man skal gaa til 20 pCt. eller mulig tillade en højere Procent i Smør, der sælges her i Landet, skal jeg ikke udtale mig om. Det vil komme til Behandling i Udvalget. Hvis Smørret ikke sejler under falsk Flag, kunde jeg godt tænke mig at gaa noget højere op. Smør er jo ikke blot et Næringsmiddel, men ogsaa et Nydelsesmiddel, som baade rige og fattige kunne faa Lyst til at faa noget billigere, end Tilfældet vil blive med Eksportsmørret.

Jeg kan ikke ladet være med at berøre Spørgsmaalet om Vallens Pasteurisering, og der vil jeg rette den Anmodning til det kommende Udvalg, at det vil tage under nøje Overvejelse, hvorvidt det er nødvendigt at gaa til en saadan Bestemmelse. En æret tidligere Taler har udtalt, at da det ikke var bevist, at Vallen ikke var smittefarlig, maatte man nødvendigvis have en Bestemmelse om Pasteuriseringen. Jeg vil sige akkurat det modsatte. Naar det ikke er bevist, at Vallen medfører Smitte, kunne vi ikke vedtage nogen Lovbestemmelse om Pasteuriseringen. Jeg tvivler egentlig ikke om, at Smittefaren nok kan bevises, men jeg finder det uberettiget at vedtage Lovbestemmelser, saa længe man ikke er klar paa dette Forhold. De Undersøgelser, som Professor Bang, til hvem hele Landbruget ser op med Agtelse og Beundring paa Grund af hans Arbejde i Landbrugets Tjeneste, har foretaget, bekræfte ikke noget som helst angaaende Smittefare. Det er muligt, at de Undersøgelser, som han nu er i Gang med, og hvis Resultat snart vil foreligge for Tinget, ville bevise, at der i Vallen kan findes levedygtige Tuberkelbaciller, men end ikke det er efter min Mening tilstrækkeligt Bevis.

Det forekommer mig, at der foruden disse Undersøgelser tillige bør foretages andre, der kunne skaffe os en mere sikker Viden i denne Sag. Jeg tænker her paa Fodringsforsøg med Svin, ikke med Grise, men med Levesvin. Det kunde være meget oplysende at faa at vide Resultatet, naar man fodrer det ene Hold Svin med Mælk og Kærnemælk og det andet med Valle og saa undersøge dem bag efter. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at man gik en anden Vej, at man undersøgte, hvor-